Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF**

af 13. oktober 2003

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004	L 338	18	13.11.2004
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008	L 8	3	13.1.2009
►**M3**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009	L 87	109	31.3.2009

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF

af 13. oktober 2003

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Grønbogen om handel med drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union lancerede en europæisk debat om det ønskelige i at handle med drivhusgasemissioner i EU og om, hvordan en sådan ordning i givet fald skulle indrettes. I det europæiske klimaændringsprogram overvejes en række fællesskabspolitikker og -foranstaltninger baseret på inddragelse af de berørte parter, herunder en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (»fællesskabsordningen«) baseret på grønbogen. I Rådets konklusioner af 8. marts 2001 erkendes den store betydning af det europæiske klimaprogram og af det arbejde, der er baseret på grønbogen, og det fremhæves, at der hurtigst muligt bør sættes ind med konkrete tiltag på fællesskabsplan.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ([5]) fastslår, at klimaændringerne er et prioriteret indsatsområde og opstiller retningslinjer for indførelse af en EF-dækkende ordning for handel med kvoter for emissioner inden udgangen af 2005. I dette program erkendes det, at Fællesskabet er forpligtet til at opnå en 8 %'s reduktion i emissionen af drivhusgasser i perioden 2008-2012 i forhold til 1990-niveauet, og at de globale drivhusgasemissioner på længere sigt skal nedbringes med ca. 70 % i forhold til 1990-niveauet.

(3) Det endelige mål for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ([6]), er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.

(4) Kyoto-protokollen, som blev godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede

([1]) EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 33.
([2]) EFT C 221 af 17.9.2002, s. 27.
([3]) EFT C 192 af 12.8.2002, s. 59.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 10.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18.3.2003 (EUT C 125 E af 27.5.2003, s. 72) og Europa-Parlamentets afgørelse af 2.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 22.7.2003.
([5]) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.
([6]) EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

▼B

Nationers rammekonvention om klimaændringer og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed ([1]) vil, når den er trådt i kraft, forpligte Fællesskabet og dets medlemsstater til at reducere deres samlede antropogene emissioner af de i bilag A til protokollen opførte drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990-niveauet i perioden 2008 til 2012.

(5) Fællesskabet og dets medlemsstater har vedtaget, at de vil opfylde deres forpligtelser til at reducere antropogene drivhusgasemissioner i henhold til Kyoto-protokollen i fællesskab, i overensstemmelse med beslutning 2002/358/EF. Direktivet skal bidrage til at opfylde Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser mere effektivt gennem et effektivt europæisk marked med kvoter for drivhusgasemissioner og med den mindst mulige negative indvirkning på den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen.

(6) Ved Rådets beslutning 93/389/EØF af 24. juni 1993 om en overvågningsmekanisme for emissioner af CO_2 og andre drivhusgasser i Fællesskabet ([2]) er der indført en mekanisme for overvågning af drivhusgasemissioner og vurdering af opfyldelsen af forpligtelserne med hensyn til disse emissioner. Medlemsstaterne kan anvende denne mekanisme, når de fastsætter den samlede mængde kvoter.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte EF-bestemmelser om medlemsstaternes tildeling af kvoter for at bidrage til at bevare det indre markeds integritet og undgå konkurrencefordrejninger.

(8) Medlemsstaterne bør ved tildelingen af kvoter tage hensyn til industrielle processers potentiale med hensyn til at reducere emissionerne.

(9) Medlemsstaterne kan beslutte kun at tildele kvoter, der er gyldige i den femårsperiode, der begynder i 2008, til personer for så vidt angår kvoter, som er annulleret, og som svarer til emissionsreduktioner, som disse personer har foretaget på deres nationale territorium i løbet af den treårsperiode, der begynder i 2005.

(10) Fra og med den nævnte femårsperiode, vil overdragelse af kvoter til en anden medlemsstat skulle modsvares af tilsvarende justeringer af de mængder, der er tildelt i henhold til Kyoto-protokollen.

(11) Medlemsstaterne bør sikre, at driftsledere for visse aktiviteter er indehavere af en drivhusgasemissionstilladelse og overvåger og rapporterer deres emissioner af de drivhusgasser, der er specificeret i relation til disse aktiviteter.

(12) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(13) For at sikre fornøden gennemsigtighed bør offentligheden have adgang til oplysninger om kvotetildelingen og resultaterne af overvågningen af emissionerne, alene med forbehold af de restriktioner, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ([3]).

(14) Medlemsstaterne bør forelægge en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, udarbejdet på grundlag af Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og ratio-

([1]) EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.
([2]) EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Ændret ved beslutning 1999/296/EF (EFT L 117 af 5.5.1999, s. 35).
([3]) EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

▼B

nalisering af rapporterne om gennemførelsen af en række miljødirektiver ([1]).

(15) Medtagelse af yderligere anlæg i fællesskabsordningen bør ske i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og fællesskabsordningen udvides derved til at omfatte emissioner af andre drivhusgasser end kuldioxid, herunder fra aluminiumsektoren og kemiske aktiviteter.

(16) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører nationale handelsordninger, der regulerer drivhusgasemissionerne fra andre aktiviteter end dem, der er anført i bilag I eller er omfattet af fællesskabsordningen, eller fra anlæg, der midlertidigt er undtaget fra fællesskabsordningen.

(17) Medlemsstaterne kan deltage i international handel med kvoter som parter i Kyoto-protokollen med andre parter, som er opført i bilag B hertil.

(18) En sammenhæng mellem fællesskabsordningen og ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i tredjelande vil øge omkostningseffektiviteten ved opfyldelsen af Fællesskabets emissionsreduktionsmål som fastsat i beslutning 2002/358/EF om den fælles opfyldelse af forpligtelserne.

(19) Projektbaserede mekanismer, herunder fælles gennemførelse (JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM), er vigtige for at nå målene om både at reducere de globale drivhusgasemissioner og fremme omkostningseffektiviteten i fællesskabsordningen. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og Marrakech-aftalerne bør anvendelsen af ovennævnte mekanismer supplere interne foranstaltninger, som dermed kommer til at udgøre en betydelig del af den samlede indsats.

(20) Dette direktiv vil fremme anvendelsen af mere energieffektive teknologier, herunder kraftvarmeteknologi, som frembringer færre emissioner pr. produktionsenhed, mens Europa-Parlamentets og Rådets fremtidige direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked navnlig vil fremme kraftvarmeteknologi.

(21) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ([2]) opstiller en generel ramme for forureningsforebyggelse og -bekæmpelse, som kan danne udgangspunkt for udstedelse af drivhusgasemissionstilladelser. Direktiv 96/61/EF bør ændres for at sikre, at der ikke opstilles emissionsgrænseværdier for direkte drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af nærværende direktiv, og at medlemsstaterne kan vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet, uden at dette berører de øvrige krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

(22) Dette direktiv er foreneligt med De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Kyoto-protokollen. Det bør tages op til revision på baggrund af udviklingen i denne sammenhæng samt under hensyntagen til erfaringerne med direktivets gennemførelse og udviklingen med hensyn til overvågning af drivhusgasemissionerne.

(23) Handel med kvoter for emissioner bør indgå som en del af en omfattende og sammenhængende pakke af politikker og foranstaltninger, der gennemføres på medlemsstats- og fællesskabsplan. Uden at dette berører anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88, kan medlemsstaterne tage følgerne af lovgivning, fiskale

([1]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.
([2]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

▼B

tiltag eller andre politikker, der forfølger de samme mål, i betragtning. I forbindelse med revisionen af direktivet bør det fastslås, i hvilken udstrækning disse mål er blevet nået.

(24) Beskatningsinstrumentet kan være en national politik, der sigter mod at begrænse emissioner fra anlæg, der er midlertidigt undtaget.

(25) Der bør gennemføres politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsniveau i alle økonomiske sektorer i Den Europæiske Union og ikke kun i industri- og energisektoren for at opnå betydelige begrænsninger af emissionerne. Kommissionen bør navnlig beskæftige sig med politikker og foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på at lade transportsektoren yde et væsentligt bidrag til, at Fællesskabet og medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser med hensyn til klimaændringer i henhold til Kyoto-protokollen.

(26) Uanset de markedsbaserede mekanismers mange muligheder bør Den Europæiske Unions strategi vedrørende begrænsning af klimaændringer bygge på en balance mellem fællesskabsordningen og andre former for EF-foranstaltninger, nationale og internationale foranstaltninger.

(27) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(28) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(29) Kommissionen må ikke kunne ændre kriterium 1), 5) og 7) i bilag III efter udvalgsproceduren. Ændringer for perioder efter 2012 bør udelukkende gennemføres efter den fælles beslutningsprocedure.

(30) Da målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en fællesskabsordning, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af handlingens omfang og virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

▼M2

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

▼B

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«) med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på emissioner fra de i bilag I opførte aktiviteter og de drivhusgasser, der er anført i bilag II.

2. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

▼M2

3. Anvendelsen af dette direktiv på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.

▼B

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »kvote«: ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, der kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette direktiv, og som kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv

▼M2

b) »emission«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i et anlæg eller udledning fra et luftfartøj, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, af de for denne aktivitet anførte gasser

▼B

c) »drivhusgasser«: de i bilag II nævnte gasser

d) »drivhusgasemissionstilladelse«: tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5 og 6

e) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter udføres tillige med eventuelle andre direkte tilknyttede aktiviteter, der har en teknisk forbindelse med aktiviteterne på stedet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening

f) »driftsleder«: en person, der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf

g) »person«: en fysisk eller juridisk person

h) »nytilkommen«: et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse eller har fået ajourført sin drivhusgasemissionstilladelse som følge af en ændring af anlæggets karakter eller funktion eller som følge af en udvidelse af anlægget efter den nationale kvotetildelingsplan er blevet forelagt Kommissionen

i) »offentligheden«: en eller flere personer samt i henhold til national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer og grupper af personer

j) »ton kuldioxidækvivalent«: et ton kuldioxid (CO_2) eller enhver anden af de i bilag II nævnte drivhusgasser i en mængde med et tilsvarende globalt opvarmningspotentiale

▼M1

k) »bilag I-part«: part, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som har ratificeret Kyoto-protokollen i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 1, stk. 7

▼M1

l) »projektaktivitet«: projektaktivitet, der er godkendt af en eller flere bilag I-parter i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 6 eller 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

m) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

n) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

▼M2

o) »luftfartøjsoperatør«: en person, der driver et luftfartøj på det tidspunkt, hvor det udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, eller ejeren af luftfartøjet, hvis førstnævnte person er ukendt eller ikke er identificeret af ejeren

p) »erhvervsmæssig lufttransportoperatør«: en operatør, der mod vederlag stiller rute- eller charterflyvninger til rådighed for offentligheden med henblik på personbefordring, godstransport eller transport af postforsendelser

q) »administrerende medlemsstat«: den medlemsstat, der er ansvarlig for at administrere fællesskabsordningen for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, jf. artikel 18a

r) »tilskrevne luftfartsemissioner«: emissioner fra alle flyvninger henhørende under de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, som afgår fra en flyveplads på en medlemsstats område, og de som ankommer til en sådan flyveplads fra et tredjeland

s) »historiske luftfartsemissioner«: den gennemsnitlige middelværdi af de årlige emissioner i kalenderårene 2004, 2005 og 2006 fra luftfartøjer, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

KAPITEL II

LUFTFART

Artikel 3a

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3b

Luftfartsaktiviteter

Senest den 2. august 2009 udarbejder Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, retningslinjer for den nærmere fortolkning af de i bilag I anførte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3c

Samlet mængde kvoter til luftfart

1. For perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012 svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 97 % af de historiske luftfartsemissioner.

2. For den i artikel 11, stk. 2, nævnte periode, der begynder den 1. januar 2013, og, såfremt der ikke foretages nogen ændringer som følge af den i artikel 30, stk. 4, omhandlede revision, for hver efterfølgende periode svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles

▼M2

luftfartøjsoperatørerne, til 95 % af de historiske luftfartsemissioner ganget med antallet af år i perioden.

Denne procentsats kan revideres som led i den generelle revision af dette direktiv.

3. Kommissionen tager den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, op til revision i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4.

4. Senest den 2. august 2009 fastsætter Kommissionen de historiske luftfartsemissioner ud fra de bedste tilgængelige data, herunder beregninger baseret på faktisk trafikinformation. Denne beslutning overvejes i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 3d

Metode til tildeling af kvoter til luftfarten ved auktion

1. I den i artikel 3c, stk. 1, nævnte periode bortauktioneres 15 % af kvoterne.

2. Fra 1. januar 2013 bortauktioneres 15 % af kvoterne. Denne procentdel kan blive forhøjet som led i den generelle revision af dette direktiv.

3. Der vedtages en forordning med nærmere bestemmelser om medlemsstaternes auktion af kvoter, der ikke skal tildeles gratis efter stk. 1 og 2 i denne artikel eller efter artikel 3f, stk. 8. Antallet af kvoter, der i hver periode skal bortauktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal være proportional med medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, er referenceåret 2010, og for hver efterfølgende periode, der er nævnt i artikel 3c, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, auktionen vedrører.

Den nævnte forordning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

4. Hver medlemsstat fastsætter, hvad provenuet fra auktioner af kvoter skal anvendes til. Dette provenu bør anvendes til imødegåelse af klimaændringer i EU og tredjelande, bl.a. til nedsættelse af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i EU og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport, til at nedsætte emissionerne ved hjælp af transport med lav emission og til dækning af omkostninger til administration af fællesskabsordningen. Auktionsprovenuet bør også anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke tiltag der er gennemført i henhold til dette stykke.

5. Oplysninger, der meddeles Kommissionen i medfør af dette direktiv, fritager ikke medlemsstaterne for underretningspligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

Artikel 3e

Tildeling og udstedelse af kvoter til luftfartøjsoperatører

1. For hver af de i artikel 3c nævnte perioder kan hver luftfartøjsoperatør ansøge om en tildeling af kvoter, der skal tildeles gratis. Ansøgning kan indgives ved at forelægge den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat verificerede tonkilometerdata for de luftfartsaktiviteter, der er opført i bilag I og udført af den pågældende

▼M2

luftfartøjsoperatør for overvågningsåret. I denne artikel er overvågningsåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, jf. bilag IV og V, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, 2010. En ansøgning skal indgives senest 21 måneder inden begyndelsen af den periode, den vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 31. marts 2011.

2. Senest 18 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. juni 2011, forelægger medlemsstaterne Kommissionen de ansøgninger, de har modtaget i medfør af stk. 1.

3. Senest 15 måneder inden begyndelsen af hver periode som nævnt i artikel 3c, stk. 2, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. september 2011, udfører Kommissionen beregninger og vedtager en beslutning om:

a) den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode efter artikel 3c

b) det antal kvoter, der skal bortauktioneres i den pågældende periode efter artikel 3d

c) det antal kvoter i den særlige reserve for luftfartøjsoperatører i den pågældende periode efter artikel 3f, stk. 1

d) det antal kvoter, der skal tildeles gratis i den pågældende periode, ved at trække antallet af kvoter som omhandlet i litra b) og c) fra det samlede antal kvoter, som der træffes beslutning om efter litra a), og

e) den benchmarking, der skal anvendes til at tildele kvoter gratis til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

Den benchmarking, der er nævnt i litra e), udtrykt som kvoter pr. tonkilometer, beregnes ved at dividere antallet af kvoter som nævnt i litra d) med summen af tonkilometerdata som anført i de ansøgninger, der er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

4. Inden tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 3, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:

a) den samlede tildeling af kvoter for perioden til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, beregnet ved at gange de i ansøgningen anførte tonkilometerdata med den benchmarking, der er omhandlet i stk. 3, litra e), og

b) den tildeling af kvoter til hver luftfartøjsoperatør for hvert år, som beregnes ved at dividere luftfartøjsoperatørens samlede tildeling af kvoter for perioden som beregnet i medfør af litra a) med antallet af år i den periode, hvori luftfartøjsoperatøren udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

5. Senest den 28. februar 2012 og senest den 28. februar i hvert efterfølgende år udsteder den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat til hver luftfartøjsoperatør det antal kvoter, der er tildelt den pågældende luftfartøjsoperatør for det pågældende år i henhold til denne artikel eller artikel 3f.

Artikel 3f

Særlig reserve for visse luftfartøjsoperatører

1. I hver af de i artikel 3c, stk. 2, nævnte perioder sættes 3 % af den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, til side i en særlig reserve for luftfartøjsoperatører:

a) der påbegynder en luftfartsaktivitet henhørende under bilag I efter det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf.

▼M2

artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, eller

b) hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 % om året mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode

og hvis aktivitet i henhold til litra a) eller supplerende aktivitet i henhold til litra b) ikke helt eller delvis er en fortsættelse af en luftfartsaktivitet, som tidligere blev udført af en anden luftfartøjsoperatør.

2. En luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, kan ansøge om gratis tildeling af kvoter fra den særlige reserve ved at indgive en ansøgning til den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat. En ansøgning skal indgives senest den 30. juni i det tredje år af den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som den vedrører.

En luftfartøjsoperatørs kvotetildeling i henhold til stk. 1, litra b), må ikke overstige 1 000 000 kvoter.

3. En ansøgning i henhold til stk. 2 skal:

a) omfatte verificerede tonkilometerdata, jf. bilag IV og V, for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, der udføres af luftfartøjsoperatøren i det andet kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som ansøgningen vedrører

b) indeholde dokumentation for, at tildelingskriterierne i stk. 1 er opfyldt, og

c) i tilfælde af, at luftfartøjsoperatøren er omfattet af stk. 1, litra b, angive

   i) den procentvise stigning i tonkilometer, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode

   ii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, og

   iii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b).

4. Senest seks måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, sender medlemsstaterne de ansøgninger, de har modtaget i henhold til det nævnte stykke, til Kommissionen.

5. Senest 12 måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, træffer Kommissionen beslutning om den benchmarking, der skal anvendes for gratis tildeling af kvoter til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

Med forbehold af stk. 6 beregnes benchmarkingen ved at dividere antallet af kvoter i den særlige reserve med summen af:

a) de tonkilometerdata for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra a), som er medtaget i ansøgningerne sendt til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra a), og stk. 4, og

▼M2

b) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningerne til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4.

6. Den benchmarking, der er nævnt i stk. 5, må ikke resultere i en årlig tildeling pr. tonkilometer, som er større end den årlige tildeling pr. tonkilometer til luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3e, stk. 4.

7. Senest tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 5, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:

a) tildelingen af kvoter fra den særlige reserve til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning den sendte til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4. Denne tildeling beregnes ved at gange den benchmarking, som er nævnt i stk. 5, med:

   i) de tonkilometerdata, der er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra a), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra a)

   ii) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra b), og

b) tildelingen af kvoter til de enkelte luftfartøjsoperatører for hvert år, som bestemmes ved at dividere tildelingen af kvoter, jf. litra a), med antallet af resterende fulde kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som tildelingen vedrører.

8. Eventuelle ikke-tildelte kvoter i den særlige reserve bortauktioneres af medlemsstaterne.

9. Kommissionen kan fastsætte nærmere regler for administrationen af den særlige reserve som omhandlet i denne artikel, herunder en vurdering af overensstemmelsen med udvælgelseskriterierne i stk. 1. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Artikel 3g

Overvågnings- og rapporteringsplaner

Den administrerende medlemsstat sikrer, at hver luftfartøjsoperatør indsender en overvågningsplan til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner og tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i henhold til artikel 3e, samt at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed efter de retningslinjer, der er vedtaget i medfør af artikel 14.

KAPITEL III

STATIONÆRE ANLÆG

Artikel 3h

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af kvoter til aktiviteterne i bilag I, bortset fra luftfartsaktiviteter.

▼B

Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget midlertidigt er undtaget fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter i medfør af artikel 27.

Artikel 5

Ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse

En ansøgning til den kompetente myndighed om en drivhusgasemissionstilladelse skal indeholde en beskrivelse af:

a) anlægget og dettes aktiviteter, herunder den anvendte teknologi

b) de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til gasemissioner opført i bilag I

c) kilderne til gasemissioner opført i bilag I fra anlægget, og

d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne efter de retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 14.

Ansøgningen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé af de i første afsnit omhandlede oplysninger.

Artikel 6

Vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen

1. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse, hvorved der gives tilladelse til at udlede drivhusgasser fra et anlæg i sin helhed eller fra dele af dette, hvis den finder det godtgjort, at driftslederen er i stand til at overvåge og rapportere emissionerne.

En drivhusgasemissionstilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

2. Drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde følgende:

a) driftslederens navn og adresse

b) en beskrivelse af aktiviteterne og emissionerne fra anlægget

c) overvågningskrav med angivelse af overvågningsmetodologi og -hyppighed

d) rapporteringskrav, og

▼M2

e) en forpligtelse til at returnere kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret efter artikel 15, senest fire måneder efter det omhandlede års udgangad period.

▼B

Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller udvidelse af anlægget, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.

▼B

Artikel 8

Samordning med direktiv 96/61/EF

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 96/61/EF, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for den i det nævnte direktiv omhandlede godkendelse. Kravene i artikel 5, 6, og 7 i nærværende direktiv kan integreres i de i direktiv 96/61/EF omhandlede procedurer.

Artikel 9

National tildelingsplan

1. For hver af de i artikel 11, stk. 1 og 2, omhandlede perioder udarbejder hver medlemsstat en national plan med angivelse af den samlede mængde kvoter, den vil tildele for den pågældende periode, og hvordan den vil tildele dem. Planen skal være baseret på objektive og gennemsigtige kriterier, herunder kriterierne i bilag III, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger. Med forbehold af traktaten udarbejder Kommissionen senest den 31. december 2003 retningslinjer for opfyldelsen af kriterierne i bilag III.

For perioden i artikel 11, stk. 1, skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004. For de følgende perioder skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest atten måneder inden den pågældende periodes begyndelse.

2. De nationale tildelingsplaner gennemgås i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

3. Kommissionen kan senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af en national tildelingsplan i henhold til stk. 1 afvise planen eller en del heraf, hvis den er uforenelig med kriterierne i bilag III eller med artikel 10. Medlemsstaten træffer kun afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1 eller 2, hvis foreslåede ændringer er godkendt af Kommissionen. En afgørelse om afslag truffet af Kommissionen skal begrundes.

Artikel 10

Tildelingsmetode

For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, tildeler medlemsstaterne mindst 95 % af kvoterne gratis. For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, tildeler medlemsstaterne mindst 90 % af kvoterne gratis.

Artikel 11

Tildeling og udstedelse af kvoter

1. For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og om tildelingen heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes senest tre måneder inden periodens begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

2. For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, og for hver efterfølgende femårsperiode, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og påbegynder processen for tildeling heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes mindst tolv måneder inden den pågældende

▼B

periodes begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

3. Afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1 eller 2, skal være i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, særlig artikel 87 og 88. Når medlemsstaterne træffer afgørelse om tildeling, tager de hensyn til behovet for at give nytilkomne adgang til kvoter.

4. Den kompetente myndighed udsteder hvert år i den i stk. 1 eller 2 omhandlede periode en del af den samlede kvotemængde senest den 28. februar samme år.

▼M2

KAPITEL IV

BESTEMMELSER FOR LUFTFART OG STATIONÆRE ANLÆG

▼M1

Artikel 11a

Anvendelse af CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen

1. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i hver periode som omhandlet i artikel 11, stk. 2, tillade driftsledere at anvende CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen op til en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg, som specificeres af hver medlemsstat i dens nationale tildelingsplan for den pågældende periode. Dette finder sted ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER eller ERU, som den pågældende driftsleder disponerer over i medlemsstatens nationale register.

▼M2

1a. For den i artikel 3c, stk. 1, omhandlede periode kan luftfartøjsoperatører anvende CER og ERU op til 15 % af det antal kvoter, de er forpligtet til at returnere efter artikel 12, stk. 2a.

For de efterfølgende perioder revideres den procentsats for CER og ERU, der kan anvendes i forbindelse med luftfartsaktiviteter, som led i den generelle revision af dette direktiv og under hensyntagen til udviklingen i den internationale klimaændringsordning.

Kommissionen offentliggør procentsatsen mindst seks måneder inden begyndelsen af hver periode som omhandlet i artikel 3c.

▼M1

2. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, tillade driftsledere at anvende CER fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen. Dette sker ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER. Medlemsstaterne annullerer CER, der er anvendt af driftsledere i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

3. Alle CER og ERU, der er udstedt og kan anvendes i overensstemmelse med UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, kan anvendes i fællesskabsordningen:

a) med den undtagelse, at driftsledere — i anerkendelse af, at medlemsstaterne i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, skal afstå fra at anvende CER og ERU fra nukleare anlæg til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 1, og beslutning 2002/358/EF — skal afstå fra at anvende CER og ERU fra sådanne anlæg i fællesskabsordningen i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, og den første femårsperiode omhandlet i artikel 11, stk. 2,

og

▼M1

b) med undtagelse af ERU og CER fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.

Artikel 11b

Projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at referencescenariet for projektaktiviteter, som fastlagt ved senere beslutninger vedtaget i medfør af UNFCCC eller Kyoto-protokollen, der gennemføres i lande, som har undertegnet en tiltrædelsestraktat med EU, er i fuld overensstemmelse med gældende fællesskabsret, herunder de midlertidige undtagelser, der er fastsat i den pågældende tiltrædelsestraktat.

2. Medlemsstater, der er vært for projektaktiviteter, sikrer, at der ikke udstedes ERU eller CER for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner fra ►M2 aktiviteter ◄, der er omfattet af dette direktiv, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM- projektaktiviteter, som direkte reducerer eller begrænser emissioner fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis driftslederen af det pågældende anlæg annullerer et tilsvarende antal kvoter.

4. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som indirekte reducerer eller begrænser emissionsniveauet fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis et tilsvarende antal kvoter slettes fra det nationale register i den medlemsstat, som ERU eller CER stammer fra.

5. En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og sikrer, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

6. I forbindelse med projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW sikrer medlemsstaterne ved godkendelse af sådanne projektaktiviteter, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams-rapporten fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, overholdes under udviklingen af sådanne projektaktiviteter.

▼M3

7. Bestemmelser om gennemførelsen af stk. 3 og 4, særlig med hensyn til undgåelse af dobbelttælling, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Kommissionen vedtager bestemmelser om gennemførelsen af denne artikels stk. 5, når værtsparten opfylder alle krav for, at JI-projektaktiviteter kan komme i betragtning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

Artikel 12

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter kan overdrages mellem

a) personer i Fællesskabet

b) personer i Fællesskabet og personer i tredjelande, hvor sådanne kvoter er anerkendt efter proceduren i artikel 25, uden andre restriktioner end dem, der er fastsat i eller vedtaget i henhold til dette direktiv.

▼B

2. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der udstedes af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, anerkendes med henblik på ►M2 opfyldelse af en luftfartøjsoperatørs forpligtelser efter stk. 2a eller ◄ opfyldelse af en driftsleders forpligtelser efter stk. 3.

▼M2

2a. De administrerende medlemsstater sørger for, at hver luftfartøjsoperatør senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter svarende til de samlede emissioner i det foregående kalenderår fra luftfartsaktiviteter i bilag I, for hvilke den er luftfartøjsoperatør, som verificeret efter artikel 15. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der returneres i overensstemmelse med dette stykke, derefter annulleres.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret efter artikel 15, og at disse kvoter derefter annulleres.

▼B

4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren.

Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter er gyldige for emissioner i den i artikel 11, stk. 1 eller 2, omhandlede periode, for hvilken de er udstedt.

2. Fire måneder efter begyndelsen af den første af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede femårsperioder annullerer den kompetente myndighed kvoter, der ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne kan udstede kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

3. Fire måneder efter begyndelsen af hver af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede efterfølgende femårsperioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, der ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med ►M2 artikel 12, stk. 2a, eller stk. 3 ◄.

Medlemsstaterne udleverer kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 14

Retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner

1. ►M3 Kommissionen vedtager retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteterne i bilag I af de drivhusgasser, der er anført for de pågældende aktiviteter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3. ◄ Retningslinjerne baseres på principperne for overvågning og rapportering i bilag IV.

2. Medlemsstaterne sørger for, at emissionerne overvåges i overensstemmelse med retningslinjerne.

▼M2

3. Medlemsstaterne sørger for, at hver driftsleder eller luftfartøjsoperatør i hvert kalenderår rapporterer emissionerne fra det anlæg eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfartøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med retningslinjerne.

▼B

Artikel 15

Verifikation

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne og luftfartøjsoperatørerne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, hvis rapport ikke er verificeret som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel senest den 31. marts hvert år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder eller luftfartøjsoperatør er verificeret som tilfredsstillende.

Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, vedtage nærmere bestemmelser om verifikation af rapporter forelagt af luftfartøjsoperatører i medfør af artikel 14, stk. 3, og af ansøgninger forelagt i medfør af artikel 3e og artikel 3f, herunder om de verifikationsprocedurer, som verifikatorerne skal benytte.

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser ►M2 ——————— ◄ og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.

▼M2

2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere og luftfartøjsoperatører, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, der ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 30. april hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, pålægges en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager 100 EUR for hvert emitteret ton kuldioxidækvivalent, for hvilket driftslederen eller luftfartøjsoperatøren ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen eller luftfartøjsoperatøren for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

▼B

4. I den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, anvender medlemsstaterne en lavere bøde for kvoteoverskridelse på 40 EUR for hvert ton kuldioxidækvivalent fra det anlæg, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

▼M2

5. Såfremt en luftfartøjsoperatør ikke opfylder kravene i dette direktiv, og andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har kunnet sikre opfyldelsen, kan den administrerende medlemsstat anmode Kommissionen om at træffe afgørelse om nedlæggelse af et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør.

▼M2

6. En anmodning fra en administrerende medlemsstat i henhold til stk. 5 skal indeholde:

a) dokumentation for, at luftfartøjsoperatøren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv

b) nærmere oplysninger om håndhævelsesforanstaltninger, som medlemsstaten har truffet

c) en begrundelse for pålæggelsen af et driftsforbud på fællesskabsplan, og

d) en henstilling vedrørende omfanget af et driftsforbud på fællesskabsplan og eventuelle betingelser, der skal gælde.

7. Når anmodninger som dem, der er omhandlet i stk. 5, sendes til Kommissionen, underretter denne de andre medlemsstater via deres repræsentanter i udvalget i artikel 23, stk. 1, i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.

8. Før der i henhold til en anmodning, jf. stk. 5, træffes en beslutning, konsulteres om nødvendigt, og hvor det er muligt, de myndigheder, der har ansvaret for det lovpligtige tilsyn med den pågældende luftfartøjsoperatør. Hvor det er muligt, gennemføres konsultationen af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

9. Når Kommissionen overvejer at træffe en beslutning vedrørende en anmodning, jf. stk. 5, underretter Kommissionen den pågældende luftfartøjsoperatør om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, der danner grundlag for en sådan beslutning. Den pågældende luftfartøjsoperatør har en frist på ti arbejdsdage fra dagen for underretningen til at fremsætte skriftlige bemærkninger til Kommissionen.

10. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat vedtage en beslutning om at nedlægge et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

11. Hver medlemsstat håndhæver på sit territorium enhver beslutning vedtaget i henhold til stk. 10. Medlemsstaten underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, der træffes for at gennemføre sådanne beslutninger.

12. Der fastsættes i givet fald nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼M1

Artikel 17

Adgang til oplysninger

Beslutninger vedrørende tildelingen af kvoter, oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, og rapporter om emissioner i henhold til tilladelsen til drivhusgasemissioner, som er i den kompetente myndigheds besiddelse, gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.

▼B

Artikel 18

Den kompetente myndighed

Medlemsstaterne træffer passende administrative foranstaltninger, herunder udpegning af den eller de kompetente myndigheder, til gennemførelse af dette direktiv. Udpeges mere end én kompetent myndighed, skal deres opgaver i henhold til dette direktiv samordnes.

▼M1

Medlemsstaterne sørger navnlig for samordning mellem deres udpegede kontaktinstans for godkendelse af projektaktiviteter i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, stk. 1, litra a), og deres udpegede nationale myndighed for gennemførelsen af Kyoto-protokollens artikel 12, udpeget i overensstemmelse med senere beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼M2

Artikel 18a

Administrerende medlemsstat

1. Den administrerende medlemsstat for en luftfartøjsoperatør er:

a) når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ([1]), den medlemsstat, der har udstedt licensen til den pågældende luftfartøjsoperatør, og

b) i alle andre tilfælde, den medlemsstat, der har de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i basisåret.

2. Når ingen af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af en luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, litra b), i de første to år af en periode som omhandlet i artikel 3c, er tilskrevet den administrerende medlemsstat, overføres luftfartøjsoperatøren til en anden administrerende medlemsstat i den næste periode. Den nye administrerende medlemsstat er den medlemsstat, der havde de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i de første to år af den foregående periode.

3. Kommissionen skal ud fra de bedste tilgængelige oplysninger:

a) inden den 1. februar 2009 offentliggøre en liste over luftfartøjsoperatører, som den 1. januar 2006 udførte eller derefter har udført en luftfartsaktivitet i bilag I, med angivelse af den administrerende medlemsstat for hver luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, og

b) inden den 1. februar i hvert efterfølgende år opdatere listen ved at supplere den med luftfartøjsoperatører, som siden har udført en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

4. Kommissionen kan efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, udarbejde retningslinjer for de administrerende medlemsstaters administration af luftfartøjsoperatører i medfør af dette direktiv.

5. Ved anvendelse af stk. 1 forstås ved »basisår« det første driftsår (kalenderår), når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør, som har indledt sin virksomhed i Fællesskabet efter den 1. januar 2006, og i alle andre tilfælde det kalenderår, der begynder den 1. januar 2006.

Artikel 18b

Bistand fra Eurocontrol

Kommissionen kan anmode Eurocontrol eller en anden relevant organisation om bistand med henblik på at opfylde sine forpligtelser i medfør af artikel 3c, stk. 4, og artikel 18a og kan i dette øjemed indgå passende aftaler med disse organisationer.

([1]) EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

▼B

Artikel 19

Registre

1. Medlemsstaterne sørger for oprettelse og ajourføring af et register til nøjagtig bogføring af udstedelse, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter. Medlemsstaterne kan føre deres registre inden for rammerne af et konsolideret system sammen med en eller flere andre medlemsstater.

2. Enhver person kan besidde kvoter. Registret skal være tilgængeligt for offentligheden og indeholde særskilte konti til bogføring af de kvoter, som besiddes af hver person, til og fra hvem der er udstedt eller overdraget kvoter.

▼M3

3. Med henblik på at gennemføre dette direktiv vedtager Kommissionen en forordning om et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af offentlig adgang, henholdsvis den fornødne fortrolighed og til sikring af, at overdragelser ikke er i strid med forpligtelser, der følger af Kyotoprotokollen. Denne forordning skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af denne anvendelse. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

Artikel 20

Central administrator

1. Kommissionen udpeger en central administrator, der skal føre en uafhængig transaktionsjournal til bogføring af udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

2. Gennem den uafhængige transaktionsjournal fører den centrale administrator automatiseret kontrol med hver transaktion i registrene til sikring af, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

3. Påvises der uregelmæssigheder i forbindelse med den automatiserede kontrol, underretter den centrale administrator den eller de pågældende medlemsstater herom, og disse registrerer ikke de pågældende transaktioner eller eventuelle yderligere transaktioner vedrørende de pågældende kvoter, før uregelmæssighederne er bragt til ophør.

Artikel 21

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. ►M1 I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, de nationale registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. ◄ Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne.

▼M1

3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation og overholdelse af dette direktiv.

Artikel 21a

Støtte til kapacitetsopbygningsaktiviteter

I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget til gennemførelse heraf bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling, og for at befordre private eller offentlige instansers deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af JI- og CDM-projekter.

▼M3

Artikel 22

Ændringer til bilag III

Kommissionen kan ændre bilag III, med undtagelse af kriterium 1), 5) og 7), for perioden 2008-2012, på baggrund af de i artikel 21 nævnte rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 93/389/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

▼M3

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

Artikel 24

Procedurer for ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

▼M3

1. Idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, ordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, kan medlemsstaterne fra 2008 anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på:

a) anlæg, der ikke er anført i bilag I, forudsat at medtagelsen af sådanne anlæg godkendes af Kommissionen efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2, og

b) aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, forudsat at medtagelsen af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af

▼M3

Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

Fra 2005 kan medlemsstaterne på samme vilkår anvende handel med emissionskvoter på anlæg, der udfører aktiviteter, der er anført i bilag I, under kapacitetsgrænser, der er omhandlet i dette bilag.

▼B

2. Tildelinger til anlæg, der udfører sådanne aktiviteter, skal anføres i den nationale tildelingsplan, der er nævnt i artikel 9.

▼M3

3. Kommissionen kan på eget initiativ eller skal efter anmodning fra en medlemsstat vedtage overvågnings- og rapporteringsretningslinjer for emissioner fra aktiviteter, installationer og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, hvis overvågningen af og rapporteringen om disse emissioner kan foretages tilstrækkelig præcist.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

4. For det tilfælde, at der indføres sådanne foranstaltninger, skal det i forbindelse med revisioner i medfør af artikel 30 også overvejes, om bilag I skal ændres, så det på en harmoniseret måde kommer til at omfatte emissioner fra disse aktiviteter i hele Fællesskabet.

Artikel 25

Sammenhæng med andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

1. Der bør indgås aftaler med de tredjelande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som har ratificeret protokollen, med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem Fællesskabets ordning for handel med kvoter og andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 300.

▼M3

2. Er der indgået en af de i stk. 1 omhandlede aftaler, vedtager Kommissionen de fornødne bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvoter i henhold til den pågældende aftale. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼M2

Artikel 25a

Tredjelandes foranstaltninger til at mindske luftfartens påvirkning af klimaet

1. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgår fra det pågældende tredjeland og ankommer til Fællesskabet, overvejer Kommissionen efter at have ført samråd med det pågældende tredjeland og med medlemsstaterne i udvalget i artikel 23, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem fællesskabsordningen og det pågældende lands foranstaltninger.

Kommissionen kan om nødvendigt vedtage ændringer med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, som kræves ved en aftale i henhold til afsnit 4. Disse foranstaltninger, som har til formål at ændre ikke-væsentlige

▼M2

bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, som henvises til i artikel 23, stk. 3.

Kommissionen kan stille forslag om andre ændringer af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen kan endvidere, hvor det er passende, i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 1, rette henstillinger til Rådet om at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale med det pågældende tredjeland.

2. Fællesskabet og dets medlemsstater skal fortsat søge at nå til enighed om globale foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne fra luftfarten. På baggrund af en sådan enighed overvejer Kommissionen, om det er nødvendigt at foretage ændringer i den måde hvorpå dette direktiv gælder for luftfartøjsoperatører.

▼B

Artikel 26

Ændring af direktiv 96/61/EF

I artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/61/EF indsættes som de sidste afsnit:

»Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (*) i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet.

Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

De tre foregående afsnit finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

(*) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.«

Artikel 27

Midlertidig undtagelse for visse anlæg

1. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at anlæg midlertidigt og ikke længere end til den 31. december 2007 undtages fra fællesskabsordningen. I sådanne anmodninger opføres sådanne anlæg, og anmodningerne skal offentliggøres.

2. Hvis Kommissionen efter at have taget offentlighedens eventuelle bemærkninger til en anmodning i betragtning efter proceduren i artikel 23, stk. 2, beslutter, at anlæggene:

a) som et resultat af de nationale politikker vil begrænse deres emissioner lige så meget, som hvis de var omfattet af bestemmelserne i dette direktiv

b) vil være underlagt overvågnings-, rapporterings- og verifikationskrav svarende til dem, der er fastsat i artikel 14 og 15, og

▼B

c) vil få pålagt sanktioner, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 4, hvis de ikke opfylder de nationale krav.

undtager den midlertidigt disse anlæg fra fællesskabsordningen.

Det skal sikres, at der ikke opstår forvridning af det indre marked.

Artikel 28

Oprettelse af puljer

1. Medlemsstaterne kan tillade, at driftsledere af anlæg, der udfører en af de i bilag I nævnte aktiviteter, opretter en pulje af anlæg med samme aktivitet for den periode, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, og/eller den første femårsperiode, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2-6.

2. Driftsledere af anlæg med en af de i bilag I nævnte aktiviteter, som ønsker at oprette en pulje, ansøger den kompetente myndighed herom med angivelse af, hvilke anlæg det drejer sig om og for hvilken periode de ønsker at oprette en pulje, samt beviser for, at en puljeforvalter vil være i stand til at opfylde forpligtelserne i stk. 3 og 4.

3. Driftsledere, der ønsker at oprette en pulje, udnævner en puljeforvalter, som:

a) får udleveret den samlede mængde kvoter, der er beregnet af driftslederne pr. anlæg, uanset artikel 11

▼M2

b) får ansvaret for at returnere kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 6, stk. 2, litra e), og artikel 12, stk. 3, og

▼B

c) forhindres i at overdrage yderligere kvoter i tilfælde af, at en driftsleders rapport ikke er bedømt som tilfredsstillende i medfør af artikel 15.

▼M2

4. Puljeforvalteren pålægges sanktioner ved overtrædelse af kravet om at returnere tilstrækkelige kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, til at dække de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 16, stk. 2, 3 og 4.

▼B

5. En medlemsstat, der ønsker at tillade oprettelse af en eller flere puljer, indsender den i stk. 2 nævnte ansøgning til Kommissionen. For så vidt andet ikke følger af traktaten, kan Kommissionen inden for tre måneder efter modtagelsen afvise en ansøgning, der ikke opfylder kravene i dette direktiv. En sådan afgørelse skal begrundes. I tilfælde af afvisning kan medlemsstaten kun tillade, at puljen oprettes, hvis de foreslåede ændringer accepteres af Kommissionen.

6. Hvis en puljeforvalter ikke efterkommer de i stk. 4 nævnte sanktioner, hæfter de enkelte driftsledere af anlæggene i puljen i henhold til artikel 12, stk. 3, og artikel 16 for emissioner fra deres egne anlæg.

Artikel 29

Force majeure

1. I den i artikel 11, stk. 1, omhandlede periode kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om, at der for visse anlægs vedkommende udstedes yderligere kvoter i tilfælde af force majeure. Kommissionen vurderer, om der er tale om force majeure, og giver, hvis dette er tilfældet, den pågældende medlemsstat tilladelse til at udstede yderligere kvoter, der ikke kan overdrages, til driftslederne af disse anlæg.

▼B

2. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 2003 og med forbehold af traktatens bestemmelser retningslinjer for, hvornår force majeure kan anses at foreligge.

Artikel 30

Revision og videreudvikling

1. På grundlag af erfaringerne med overvågning af drivhusgasemissionerne kan Kommissionen senest den 31. december 2004 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til ændring af bilag I med henblik på deri at inddrage andre aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte drivhusgasser.

2. På grundlag af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv og de fremskridt, der gøres inden for overvågning af drivhusgasemissionerne, samt på baggrund af udviklingen på internationalt plan udarbejder Kommissionen en rapport om direktivets anvendelse, idet den tager stilling til:

a) og om hvorledes bilag I bør ændres, således at det kommer til at omfatte andre relevante sektorer, herunder bl.a. kemikalie-, aluminium- og transportsektorerne, aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte andre drivhusgasser med henblik på yderligere forbedring af ordningens økonomiske effektivitet

b) forholdet mellem Fællesskabets handel med emissionskvoter og den internationale handel med emissioner, der indledes i 2008

c) yderligere harmonisering af tildelingsmetoden, herunder auktion for perioden efter 2012, og kriterierne for de nationale tildelingsplaner som omhandlet i bilag III

▼M1

d) anvendelsen af tilgodehavender fra projektaktiviteter, herunder nødvendigheden af harmonisering af den tilladte brug af ERU og CER i fællesskabsordningen

▼B

e) forholdet mellem emissionshandel og andre politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsplan, herunder beskatning, der forfølger de samme mål

f) hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have ét enkelt fællesskabsregister

g) størrelsen af bøderne for overskridelse af emissionerne, bl.a. under hensyn til inflationen

h) kvotemarkedets funktion, herunder navnlig eventuelle markedsforstyrrelser

i) hvordan fællesskabsordningen tilpasses til et udvidet EU

j) oprettelse af puljer

k) hvorvidt det er praktisk at udarbejde benchmarks på fællesskabsplan som grundlag for kvotetildeling under hensyntagen til de bedste tilgængelige teknikker og cost-benefit-analyser

▼M1

l) virkningerne af projektmekanismerne for værtslandene, navnlig for deres udviklingsmålsætninger, herunder hvorvidt der er godkendt JI- og CDM-projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 500 MW med negative miljømæssige eller sociale virkninger, og den fremtidige anvendelse af CER eller ERU fra sådanne projektaktiviteter for vandkraftanlæg i fællesskabsordningen

m) støtten til kapacitetsopbygningstiltag i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi

n) fremgangsmåderne og procedurerne for medlemsstaternes godkendelse af nationale projektaktiviteter og for udstedelse af kvoter

▼M1

med hensyn til reduktion eller begrænsning af emissioner fra sådanne aktiviteter fra 2008

o) de tekniske bestemmelser med hensyn til den midlertidige karakter af tilgodehavender og grænsen på 1 % for at komme i betragtning for så vidt angår arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug som anført i beslutning 17/CP.7 samt bestemmelserne vedrørende resultatet af evalueringen af potentielle risici ved anvendelse af genetisk modificerede organismer og potentielt indtrængende fremmede arter ved projektaktiviteter vedrørende plantning af skov og genplantning af skov for at gøre det muligt for driftslederne at anvende CER og ERU fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i fællesskabsordningen fra 2008 i overensstemmelse med beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼B

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport senest den 30. juni 2006, eventuelt ledsaget af forslag.

▼M1

3. Forud for hver periode omhandlet i artikel 11, stk. 2, offentliggør hver medlemsstat i sin nationale tildelingsplan sin tilsigtede anvendelse af ERU og CER og den procentsats for tildeling til hvert anlæg, indtil hvilken driftslederne har tilladelse til at anvende ERU og CER i fællesskabsordningen i den pågældende periode. Den samlede anvendelse af ERU og CER skal være i overensstemmelse med de relevante supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og UNFCCC og beslutninger truffet i henhold hertil.

I overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen ([1]) aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen hvert andet år om, i hvilken grad hjemlige foranstaltninger faktisk udgør et væsentligt element i bestræbelserne på nationalt plan, og i hvilken grad anvendelsen af projektmekanismen rent faktisk supplerer de hjemlige foranstaltninger, og forholdet imellem dem, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold hertil. Kommissionen aflægger rapport herom i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte beslutning. På baggrund af denne rapport fremsætter Kommissionen om nødvendigt lovgivningsmæssige eller andre forslag som supplement til bestemmelser vedtaget af medlemsstaterne for at sikre, at anvendelsen af mekanismerne udgør et supplement til de hjemlige foranstaltninger i Fællesskabet.

▼M2

4. Senest den 1. december 2014 foretager Kommissionen, på grundlag af overvågningen af og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv, en vurdering af, hvorledes direktivet fungerer for så vidt angår de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, og kan, hvis det er formålstjenstligt, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag, jf. traktatens artikel 251. Kommissionen tager især hensyn til:

a) hvilke konsekvenser og virkninger direktivet har for hele den måde, hvorpå fællesskabsordningen fungerer

b) hvordan luftfartskvotemarkedet fungerer, herunder navnlig eventuelle markedsforstyrrelser

c) hvor miljøeffektiv fællesskabsordningen er, og i hvilket omfang, den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3c, bør reduceres i overensstemmelse med EU's samlede emissionsreduktionsmål

([1]) EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

▼M2

d) hvilken indvirkning fællesskabsordningen har på luftfartssektoren, herunder på konkurrenceevneaspekter, særlig under hensyntagen til virkningen af klimaændringspolitik, der uden for EU gennemføres for luftfarten

e) om den særlige reserve for luftfartøjsoperatører skal videreføres, under hensyn til den sandsynlige konvergens mellem vækstrater på tværs af sektoren

f) hvilken indvirkning fællesskabsordningen har på den strukturelle afhængighed af lufttransport i Fællesskabets øområder, indlandsområder, yderområder og regioner i Fællesskabets yderste periferi

g) hvorvidt der skal indføres et gatewaysystem til at lette handelen med kvoter mellem luftfartøjsoperatører og driftsledere af anlæg, samtidig med at det sikres, at der ikke er nogen transaktioner, der fører til en nettooverdragelse af kvoter fra luftfartøjsoperatører til driftsledere af anlæg

h) hvilke følger undtagelsestærsklerne, jf. bilag I, har for den højst tilladte startmasse og antallet af flyvninger om året, der udføres af en luftfartøjsoperatør

i) hvilken indvirkning undtagelsen fra fællesskabsordningen af visse flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelserne til offentlig tjeneste, som pålægges i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet ([1])

j) udviklingen, herunder fremtidens udviklingspotentiale, i luftfartens effektivitet og navnlig fremskridt til opfyldelse af det mål, som Det Rådgivende Udvalg for Luftfartsforskning i Europa (ACARE) har fastlagt, nemlig at udvikle og demonstrere teknologi, som kan nedbringe brændstofforbruget med 50 % senest i 2020, og hvorvidt der er behov for yderligere foranstaltninger til forøgelse af effektiviteten

k) udviklingen i den videnskabelige viden om den klimaændrende virkning fra kondensationsstriber og cirrusskyer forårsaget af flyvning, med henblik på at foreslå effektive begrænsningsforanstaltninger.

Kommissionen aflægger derefter rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼B

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

([1]) EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8.

▼B

Artikel 32

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

▼M2

KATEGORIER AF AKTIVITETER, DER ER OMFATTET AF DETTE DIREKTIV

▼B

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, er ikke omfattet af dette direktiv.

2. Tærskelværdierne nedenfor vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Hvis samme driftsleder i samme anlæg eller på samme område gennemfører flere aktiviteter henhørende under samme rubrik, lægges kapaciteten af disse aktiviteter sammen.

▼M2

Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der ankommer til eller afgår fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

▼B

Aktiviteter	Drivhusgasser
Energirelaterede aktiviteter	
Energiproducerende anlæg med en indfyret effekt på mere end 20 MW (undtagen anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Mineralolieraffinaderier	Kuldioxid
Koksværker	Kuldioxid
Produktion og forarbejdning af ferrometaller	
Anlæg til ristning eller sintring af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid
Mineralindustri	
Anlæg til fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller kalk i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag, og/eller en kapacitet på mere end 4 m^3/dag og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m^3	Kuldioxid
Andre aktiviteter	
Industrianlæg til fremstilling af:	Kuldioxid
a) papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	
b) papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid

▼B

Aktiviteter	Drivhusgasser
▼M2	
Luftfart	
Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse Denne aktivitet omfatter ikke: a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicago-konventionen e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat, eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt, eller til positionering eller transport af luftfartøjet g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30 000 sæder pr. år, og j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten: — i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller — foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons. Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette punkt	Kuldioxid

▼B

BILAG II

DRIVHUSGASSER OMHANDLET I ARTIKEL 3 OG 30

Kuldioxid (CO_2)

Methan (CH_4)

Nitrogenoxid (N_2O)

Hydrofluorcarboner (HFC)

Perfluorcarboner (PFC)

Svovlhexafluorid (SF_6).

▼B

BILAG III

KRITERIER FOR NATIONALE TILDELINGSPLANER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 9, 22 OG 30

1) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode, skal være i overensstemmelse med medlemsstatens forpligtelse til at begrænse sine emissioner efter beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen under hensyn til den andel, som disse kvoter udgør af de samlede emissioner i forhold til emissionerne fra kilder, der ikke er omfattet af dette direktiv, og de nationale energipolitikker, og skal være i overensstemmelse med det nationale klimaændringsprogram. Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal ikke være større end den mængde, der kan forventes at være nødvendig med henblik på en nøje anvendelse af kriterierne i dette bilag. Inden 2008 skal mængden af kvoter være tilpasset bestræbelserne på at nå eller overgå hver enkelt medlemsstats mål som fastsat i beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen.

2) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med vurderingen af de faktiske og forventede fremskridt hen imod opfyldelsen af medlemsstaternes bidrag til Fællesskabets forpligtelser i medfør af beslutning 93/389/EØF.

3) Den mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med det potentiale, herunder det teknologiske potentiale, som de anlæg, der er omfattet af denne ordning, har med hensyn til at reducere emissionerne. Medlemsstaterne kan basere deres kvotefordeling på de gennemsnitlige drivhusgasemissioner pr. produkt inden for hver aktivitet og de fremskridt, der kan gøres inden for disse aktiviteter.

4) Planen skal være i overensstemmelse med andre relevante fællesskabslovgivning og -foranstaltninger. Der bør tages hensyn til uundgåelige stigninger i emissionerne som følge af nye lovfæstede krav.

5) Planen må ikke diskriminere mellem selskaber eller sektorer på en sådan måde, at visse virksomheder eller aktiviteter begunstiges ubehørigt, jf. kravene i traktaten, navnlig artikel 87 og 88.

6) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan nytilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen i den pågældende medlemsstat.

7) Planen kan tilgodese en tidlig indsats og skal indeholde oplysninger om, hvordan der vil blive taget hensyn til en sådan indsats. Medlemsstaterne kan ved udarbejdelsen af deres nationale tildelingsplaner anvende benchmarks udledt af referencedokumenter om de bedste tilgængelige teknikker, og disse benchmarks kan indeholde et element af hensyntagen til en tidlig indsats.

8) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til ren teknologi, herunder energieffektive teknologier.

9) Planen skal indeholde bestemmelser om, hvordan offentligheden kan fremsætte bemærkninger, og oplysninger om, hvordan disse bemærkninger vil blive taget behørigt i betragtning, inden der træffes afgørelse om tildeling af kvoter.

10) Planen skal indeholde en liste over de anlæg, der er omfattet af dette direktiv, og over de kvotemængder, som det er hensigten at tildele hvert enkelt anlæg.

11) Planen kan indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til konkurrence fra lande/enheder uden for EU.

▼M1

12) Planen specificerer den maksimale mængde CER og ERU, der må benyttes af driftslederne i fællesskabsordningen, som en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg. Procentsatsen skal være i overensstemmelse med medlemsstatens supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼B

BILAG IV

PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14, STK. 1

▼M2

DEL A — Overvågning og rapportering af emissioner fra stationære anlæg

▼B

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger eller målinger.

Beregning

Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Aktivitetsdata × emissionsfaktor × oxidationsfaktor

Aktivitetsdataene (anvendt brændsel, produktionsrate osv.) overvåges på grundlag af oplysninger om brændsels- og råstofleverancer eller målinger.

Der skal anvendes anerkendte emissionsfaktorer. Aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel. Standardfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel, undtagen ikke-kommercielle brændsler (brændbart affald som f.eks. dæk og gasser fra industriprocesser). For kul skal der udarbejdes lagspecifikke standardfaktorer og for naturgas EU-specifikke eller producentlandspecifikke standardfaktorer. IPCC-standardværdier kan anvendes for raffinaderiprodukter. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Hvis der i emissionsfaktoren ikke er taget hensyn til, at noget af kulstoffet ikke oxideres, anvendes en yderligere oxidationsfaktor. Hvis der er beregnet aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, hvori der allerede er taget hensyn til oxidationen, er det ikke nødvendigt at anvende en oxidationsfaktor.

Der anvendes standardoxidationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 96/61/EF, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver aktivitet, for hvert anlæg og for hvert brændsel.

Måling

Ved måling af emissioner anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, og målingen understøttes af emissionsberegninger.

Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser

▼M3

Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 23, stk. 3.

▼B

Rapportering af emissioner

Hver driftsleder medtager følgende oplysninger i rapporten om et anlæg:

A. Identifikationsdata for anlægget, herunder:

— anlæggets navn

— anlæggets adresse, herunder postnummer og land

— arten og antallet af bilag I-aktiviteter, der udføres på anlægget

— adresse, telefonnummer, faxnummer og e-postadresse på en kontaktperson, og

— navnet på anlæggets ejer og på eventuelt moderselskab.

▼B

B. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på det anlægsområde, for hvilket emissionerne beregnes:

— aktivitetsdata

— emissionsfaktorer

— oxidationsfaktorer

— samlede emissioner, og

— Usikkerhed.

C. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på anlægsområdet, for hvilket emissionerne måles:

— samlede emissioner

— oplysninger om målemetodernes pålidelighed, og

— usikkerhed.

D. For emissioner fra forbrænding skal rapporten også indeholde oxidationsfaktoren, medmindre der i udviklingen af en aktivitetsspecifik emissionsfaktor allerede er taget hensyn til oxidation.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

▼M2

DEL B — Overvågning og rapportering af emissioner fra luftfartsaktiviteter

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger. Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Brændstofforbrug × emissionsfaktor

I brændstofforbruget indgår også brændstof til hjælpemotoren. Så vidt muligt anvendes det faktiske brændstofforbrug for hver flyvning, der beregnes ved hjælp af følgende formel:

Mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til flyvningen – mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til den efterfølgende flyvning + brændstofpåfyldning til denne efterfølgende flyvning.

Foreligger der ikke data om det faktiske brændstofforbrug, anvendes en standardiseret metode med forskellige nøjagtighedsniveauer til skønsvis beregning af brændstofforbrugsdataene på grundlag af de bedste tilgængelige oplysninger.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Der foretages en særskilt beregning for hver flyvning og for hvert brændstof.

Rapportering af emissioner

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin rapport i medfør af artikel 14, stk. 3:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

— luftfartøjsoperatørens navn

— den administrerende medlemsstat

— luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktadresse i den administrerende medlemsstat

— registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der er anvendt i rapportperioden til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

▼M2

— nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og

— navnet på luftfartøjets ejer.

B. For hver brændstoftype, for hvilken emissionerne beregnes:

— brændstofforbrug

— emissionsfaktor

— de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— aggregerede emissioner fra:

— alle flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som er afgået fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, og ankommet til en flyveplads, der er beliggende på samme medlemsstats område

— alle andre flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som

— er afgået fra hver medlemsstat, og

— ankommet til hver medlemsstat fra et tredjeland

— usikkerhed.

Overvågning af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Ved ansøgning om en tildeling af kvoter i overensstemmelse med artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2, beregnes omfanget af luftfartsaktiviteter i tonkilometer ved hjælp af følgende formel:

tonkilometer = flyvestrækning × nyttelast

hvor:

»flyvestrækning« er storcirkelafstanden mellem afgangsflyvepladsen og ankomstflyvepladsen plus en yderligere fast faktor på 95 km, og

»nyttelast« er den samlede masse af transporteret fragt, post og passagerer.

Til beregning af nyttelasten gælder følgende:

— antallet af passagerer er antallet af personer om bord, bortset fra besætningsmedlemmerne

— en luftfartøjsoperatør kan vælge at anvende enten den faktiske masse eller standardmassen for passagerer og indchecket bagage som angivet i masse- og balancedokumenterne for de pågældende flyvninger eller en fast værdi på 100 kg for hver passager og dennes indcheckede bagage.

Rapportering af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin ansøgning i medfør af artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

— luftfartøjsoperatørens navn

— den administrerende medlemsstat

— luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktadresse i den administrerende medlemsstat

▼M2

— registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der i det af ansøgningen omfattede år er anvendt til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og

— navnet på luftfartøjets ejer.

B. Tonkilometerdata:

— antal flyvninger pr. flyvepladspar

— antal passagerkilometer pr. flyvepladspar

— antal tonkilometer pr. flyvepladspar

— den valgte beregningsmetode for massen af passagerer og indchecket bagage

— samlet antal tonkilometer for alle flyvninger foretaget i rapportåret, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for.

▼B

BILAG V

KRITERIER FOR VERIFIKATION SOM OMHANDLET I ARTIKEL 15

▼M2

DEL A — Verifikation af emissioner fra stationære anlæg

▼B

Generelle principper

1) Emissioner fra hver af de i bilag I opførte aktiviteter verificeres.

2) I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:

   a) de rapporterede aktivitetsdata og dermed forbundne målinger og beregninger

   b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer

   c) beregninger til bestemmelse af de samlede emissioner, og

   d) hvis er anvendes målinger: det hensigtsmæssige i valget og anvendelsen af målemetoder.

3) Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed indebærer, at driftslederen kan påvise:

   a) at der ikke er uoverensstemmelser i de rapporterede data

   b) at indsamlingen af data er sket i overensstemmelse med de relevante videnskabelige standarder, og

   c) at anlæggets optegnelser er fuldstændige og kohærente.

4) Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.

5) Verifikator tager i betragtning, om anlægget er registreret under Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

6) Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de aktiviteter, der udføres i anlægget. Dette indebærer, at verifikator har overblik over alle aktiviteterne og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

7) Verifikation af de forelagte oplysninger foretages i givet fald på anlægsområdet. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikoanalyse

8) Verifikator vurderer alle anlæggets emissionskilder for pålideligheden af dataene om hver enkelt kilde, som bidrager til anlæggets samlede emissioner.

9) På grundlag af denne analyse påpeger verifikator udtrykkeligt de kilder, hvor risikoen for fejlberegning er stor, og andre aspekter ved overvågnings- og rapporteringsproceduren, som vil kunne bidrage til fejlberegning af de samlede emissioner. Det drejer sig navnlig om valget af emissionsfaktorer og beregningerne til bestemmelse af emissionerne fra enkelte emissionskilder. Der lægges særlig vægt på de emissionskilder og de aspekter ved overvågningsproceduren, der er behæftet med stor fejlrisiko.

▼B

10) Verifikator tager hensyn til de risikostyringsmetoder, driftslederen måtte anvende for at minimere graden af usikkerhed.

Rapport

11) Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.

Mindstekrav til verifikators kompetence

12) Verifikator er uafhængig af driftslederen, udfører sin opgave på en objektiv og professionel måde og er bekendt med:

a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1

b) de lovfæstede, regulatoriske og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og

c) tilblivelsen af alle oplysningerne vedrørende de enkelte emissionskilder i anlægget, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.

▼M2

DEL B — Verifikation af emissioner fra luftfartsaktiviteter

13) De generelle principper og metoder i dette bilag finder anvendelse ved verifikation af rapporter om emissioner fra flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I.

I den forbindelse gælder følgende:

a) i punkt 3) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør, og i nævnte punkts litra c) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til det luftfartøj, der er anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter

b) i punkt 5) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til luftfartøjsoperatøren

c) i punkt 6) læses henvisningen til de aktiviteter, der udføres i anlægget, som en henvisning til de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter, der er udført af luftfartøjsoperatøren

d) i punkt 7) læses henvisningen til anlægsområdet som en henvisning til de områder, luftfartøjsoperatøren har anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter

e) i punkt 8) og 9) læses henvisningerne til anlæggets emissionskilder som en henvisning til det luftfartøj, luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, og

f) i punkt 10) og 12) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør.

Yderligere bestemmelser om verifikation af luftfartsemissionsrapporter

14) Verifikator sikrer sig navnlig følgende:

a) at alle flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, er medtaget. I denne forbindelse anvender verifikator data fra fartplaner og andre data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om

b) at der er generel sammenhæng mellem dataene om det samlede brændstofforbrug og dataene om brændstof, der er indkøbt eller på anden måde leveret til det luftfartøj, der udfører luftfartsaktiviteten.

▼M2

Yderligere bestemmelser om verifikation af tonkilometerdata indgivet ved anvendelse af artikel 3e og 3f

15) De i dette bilag anførte generelle principper for og metoder til verifikation af emissionsrapporter efter artikel 14, stk. 3, finder i givet fald tilsvarende anvendelse på verifikation af luftfartstonkilometerdata.

16) Verifikator sikrer sig navnlig, at kun faktisk foretagne flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, som luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, er medtaget i den pågældende operatørs ansøgning efter artikel 3e, stk. 1, og artikel 3f, stk. 2. I denne forbindelse anvender verifikator data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om. Herudover sikrer verifikator sig, at nyttelasten som rapporteret af operatøren svarer til de optegnelser over nyttelast, som luftfartøjsoperatøren fører af sikkerhedsgrunde.